Devrimci harekette en fazla cezaevi dolaşan lider Mihrac Ural imiş!

Büyük önder, bu saptamayı, 30. yaş yıldönümünde, 1986'da, türlü çeşitli devrimci gruplara yolladığı faks metninde belirtmiş, metnin yanına ek olarak Biyografisini de eklemişti.

"30 yaşında biyografi mi olurmuş?" demeyin. Karşınızda herhangi bir kişi yok! 14 yaşında Antakya'da onlarca fabrika örgütlemiş, kısacası anasından militan doğmuş birisi bulunuyor.

Gırgır Dergisi'nin çizgi roman kahramanı Mikrop Niyazi, anasının karnından mahalleyi yönetirdi. Anası her gün, Mikrop Niyazi'nin gıdasını, iki büyük rakı ile birkaç paket sigarayı yutarak ona gönderirdi.

Mihrac Ural, ne yazık ki, faaliyetlerine bu kadar erken başlayamamış…

Neyse, yine de büyük lider olacağı, doğmadan olmasa bile, daha 14 yaşında bile belliymiş.

Ancak bazı meraklı ve muzır tipler Mihrac Ural'ın cezaevi anılarını merak ediyor…

İbrahim Yalçın yazıyor da yazıyor… 20 bölüm ve de uzun uzun cezaevi anısı yazdı.

Daha da yazacak, öyle görünüyor…

Mihrac Ural neden yazmıyor?

Devrimci harekette en fazla cezaevi dolaşmış bir liderin yazmaması tarihimiz açısından ciddi bir eksiklik oluşturmaz mı?

İşin gerçeğini söyleyelim:

Mihrac Ural, bu büyük lider, cezaevi anılarını yazmasına yazacak da, bendenizin de aralarında bulunduğu bazı muzır tiplerden fena halde çekiniyor.

Neden çekiniyor?

Bu muzır tiplerin bilmediği yok… Gözlerinden bir şey de kaçmıyor…

Yani bu da yapılmaz ki…

İnsana şöyle ağız tadıyla palavra bile attırmıyorlar…

Şalterli elektrik işkencesi diye müthiş bir buluş yaptı, alemin maskarası oldu.

İbrahim, “ne şalteri ulan, uyduracaksan bari doğru uydur” derken, bendeniz de, “belirleme yeterince açık değil… Neyin şalteri? Şehir cereyanı mı yoksa sanayi elektriği mi?” diye sordum.

Cahit daha da ileriye giderek, “Samsun’da Mihrac Ural’a elektrik işkencesi yaptılar, bütün sigortalar attı, kentte elektrik bitti, Rize’den getirdiler” gibi saptamalarda bulundu.

Vallahi kabahat bizde!

Çok muzır adamlarız…

“Madem işkencede vücudum parçalandı” filan diyorsun, gördüğün şu işkenceleri biraz anlat bakalım” diye lideri kışkırttık…

O da şalterli elektrik işkencesini buldu…

Ayıp değil mi!

Adama ağız tadıyla palavra bile attırmıyoruz yani…

Vazgeçmeyiz, cezaevi anılarını istiyoruz…

Mihrac Ural yazmayacaksa, biz yazmak zorunda kalacağız…

Biliyorsunuz, Baskın Oran, Kenan Evren’in yazılmamış anılarını yazmıştı.

Bu kitabın kod kelimesi, “netekim” idi…

Bizim kitabın kod kelimesini de “lider” olur.

Oldu olacak, yazılmamış anıları yazmaya ben başlayayım…

İnsafa gelip sıfırdan yazmayacağım.

Mihrac Ural'ın zaten yazmış olduklarına ekleme yapacağım.

Mihrac Ural bunları çetleşmelerinde yazmıştır…

Bolvadin Cezaevi'nden üç kişi (Mihrac Ali ve ben) sevke gidiyoruz.

İstikamet Konya…

Yolda Ali'nin çişi gelir. Fena sıkışır. Mihrac da botunu çıkarır, Ali de oraya çişini eder.

Buraya kadar tamam…

Mihrac Ural ekleme yapıyor: Çiş dolu botunu jandarmalara fırlatmış!

Vay be, analar ne liderler doğuruyor, görüyor musunuz!

Yalnız küçük bir sorun var…

O zamanın cezaevi sevk arabasıyla sevke ya da mahkemeye gitmiş herkes bilir:

Arabanın arkası iki bölümdür: geniş bölümde tutuklular/mahkumlar oturur, küçük bölümde ise dört tane jandarma…

İki bölümü, kilitli ve demir parmaklıklı bir kapı ayırır.

“O bot parmaklıktan nasıl geçti?” gibi muzır bir soru akla gelebilir.

Normalde bot, parmaklığa çarpıp geri gelir ya da üstümüz başımız sidik olur, değil mi efendim…

Ya da jandarmalardan bir tanesi, kapıyı açıp, “at, at” demiş de olabilir.

Bunlar jandarma, askerdeki “aç aç gecelerinden alışmışlardır…

Jandarma “aç aç” demiş, Mihrac Ural ise bunu “at at” olarak anlamış olabilir.

Yok ama, bu da olmaz.

Zira aradaki kapının anahtarı, önde, şoförün yanında oturan astsubaydadır.

Büyük önder bu durumu nasıl açıklayabilir acaba?

Şöyle de olabilir:

Ulu önder içi sidik dolu botu, kelepçeli olmayan eliyle ve öyle bir teknikle fırlatmıştır ki, bot, iki parmaklık arasına sıkışıp, muhteviyatı da jandarmaların üzerine dökülmüştür.

“Olmaz öyle şey!” diyorsanız, marifetli bir önder karşısında olduğunu bir kere daha hatırlatırım.

Gerçi burada sadece “atmak” değil, “atmak” ve “dökmek” fiilleri daha geçerlidir.

Bot sadece atılmamış, parmaklık arasına sıkışınca muhteviyatı da dökülmüştür…

Ulu önderin tekniğini de sizlere anlatayım:

Botu öyle rastgele fırlatırsanız, olmaz…

Bot daha havada iken, parmaklığa varmadan, muhteviyatı yere dökülür.

Yere paralel atarsanız da olmaz…

Diyelim iyi nişanladınız ve bot iki parmaklık arasına sıkıştı, ama o zaman dökülmez.

Yukarıdan aşağıya atarsanız, yine olmaz. Muhteviyat hemen dökülür…

Büyük lider, botu aşağıdan yukarıya doğru kavisli olarak atmış ve bot tam parmaklıkla

karşılaştığı anda öne doğru dönerek muhteviyatını jandarmaların üzerine dökmüştür.

Ben böylesi bir hünere, hele de kelepçeliyken sahip değilim.

Bir de okurlar denesinler bakalım… Belki aralarından ulu önderin yardımcısı olabilecek tipler çıkacaktır.

Ulu önder eylemi eksik anlatmıştır!

O kadar kusur da olacak artık…

Sonuçta unutmayın, kahramanımızın ana dili Arapçadır, Türkçeyi fazla bilmemesi normaldir.

Kahramanımız, büyük önder, bugüne kadarki bütün yapıtlarını Türkçe olarak kaleme almıştır. Bu yapıtların yayılamamasının en önemli nedeni, okurunun olmaması değil, bazı kişilerin can güvenliğini tehdit etmesindendir.

Bazı Türkçe öğretmenlerinin bu yapıtları okuduktan sonra bunalıma girip intihar edebileceği düşünüldüğünden, Mihrac Ural külliyatı ihtiyatla yayılmaktadır.

Cümlenize duyurulur!

Bir palavrayı palavralıktan çıkarmak için ne büyük sıkıntıya giriyoruz, değil mi!